

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518202492
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2518202492.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkyň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého V. S., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K., dieťa rodičov: matka - Ing. D. A., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, Y., v súčasnosti bytom N. X, K., zastúpená splnomocnencom: NIKU & partners, s.r.o., so sídlom Prokopa Veľkého 51, Bratislava, a otec - Mgr. V. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. X, K., v súčasnosti bytom J. X, Y., zastúpený splnomocnencom: JUDr. Michal Krutek, s.r.o., so sídlom Hlavná 11, Trnava, za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 19. októbra 2018, č.k. 13P/171/2018-52, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uznesenie Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/211/2017-149 zo dňa 05.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/5/2018-437 zo dňa 24.01.2018 v časti času a miesta preberania a odovzdávania maloletého dieťaťa zmenil tak, že otec bude vykonávať starostlivosť o maloletého každý páry týždeň od pondelka 16:30 hod. do stredy 16:30 hod. a od piatku 16:30 hod. do nasledujúceho pondelka nepárneho týždňa do 16:30 hod. a každý nepárny týždeň od stredy 16:30 hod. do piatku 16:30 hod., a matka bude vykonávať starostlivosť o maloletého každý nepárny týždeň od pondelka 16:30 hod. do stredy 16:30 hod. a od piatku 16:30 hod. do nasledujúceho pondelka párneho týždňa do 16:30 hod. a každý páry týždeň od stredy 16:30 hod. do piatku 16:30 hod., s tým, že rodič preberajúci starostlivosť si maloletého prevezme v určenom čase pred vchodom do MŠ, ktorú maloletý navštevuje, od odovzdávajúceho rodiča a odovzdávajúci rodič je povinný maloletého na odovzdanie druhému rodičovi riadne pripraviť a v určenom čase mu maloletého odovzdať.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1 a § 329 ods. 1 CSP, § 1, § 2, § 363 a § 367 ods. 1, 2 a 3 CMP, keď po oboznámení sa s obsahom návrhu, ako i obsahom ostatného spisového materiálu dospel súd k záveru, že v danom prípade nie je dôvodné zrušenie uznesenia Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/211/2017-149 zo dňa 05.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/5/2018-437 zo dňa 24.01.2018 a nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky. Súdom bolo zistené, že uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/211/2017-149 zo dňa 05.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/5/2018-437 zo dňa 24.01.2018 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým do právoplatného skončenia konania vo veci samej sa maloletý predbežne odovzdáva do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a to tak, že otec bude vykonávať starostlivosť o maloletého každý páry týždeň od pondelka 07:00 hod. do stredy 07:00 hod. a od piatku 07:00 hod. do nasledujúceho pondelka nepárneho týždňa do 07:00 hod. a každý nepárny týždeň od stredy 07:00 hod. do piatku 07:00 hod. a matka bude

vykonávať starostlivosť o maloletého každý nepárny týždeň od pondelka 07:00 hod. do stredy 07:00 hod. a od piatku 07:00 hod. do nasledujúceho pondelka párneho týždňa do 07:00 hod. a každý párný týždeň od stredy 07:00 hod. do piatku 07:00 hod. s tým, že rodič preberajúci starostlivosť si maloletého prevezme v určenom čase v mieste bydliska odovzdávajúceho rodiča a odovzdávajúci rodič je povinný maloletého na odovzdanie druhému rodičovi riadne pripraviť a v určenom čase mu maloletého odovzdať. Súd mal za preukázané, že mal. V. nebýva so svojím otcom na adrese N. č. XX v K., býva spolu s manželkou, jej mal. dcérou a mal. V. na adrese J. č. X v Y., pričom kolízny opatrovník o prešetrenie pomerov v novej domácnosti otca požiadal ÚPSVaR Y., správu zatiaľ neobdržali. Ako vyplýva zo správy kolízneho opatrovníka, podľa ich informácií od otca sa jedná o 3-izbový byt, maloletý by mal mať riadne zariadenú detskú izbu, bývajú spoločne s manželkou S. S. a jej mal. dcérou D. S., tieto osoby sú maloletému známe, bývali spoločne aj na adrese N. č. XX v K., manželstvo uzavreli v septembri 2018. Ako ďalej vyplýva zo správy kolízneho opatrovníka, otec im uviedol, že matkina domnienka, že by bol mal. V. v starostlivosti starých rodičov S. a nie v jeho starostlivosti, sa nezakladá na pravde, mal. prespáva výhradne v Y., otec má maloletého vo svojej starostlivosti. Tvrdenia matky, že mal. V. sa v čase osobnej starostlivosti otca ani nenachádza v jeho domácnosti, otec sa o neho riadne osobne nestará, pretože väčšinou sa starajú starí rodičia zo strany otca, konkrétne starý otec, do škôlky mal. V. nevodí takmer nikdy otec, súd v konaní nemal za osvedčené. K podaniu matky zo dňa 18.10.2018 súd uviedol, že skutočnosť, že otec v čase ochorenia dieťaťa osobne síce nie je schopný z pracovných dôvodov zabezpečiť osobnú starostlivosť o mal. dieťa, túto je však schopný zabezpečiť prostredníctvom svojich rodičov, resp. svojej manželky, nemožno považovať v danom prípade za dôvod na odovzdanie mal. dieťaťa neodkladným opatrením do starostlivosti matky, ide o výnimočnú situáciu vzniknutú ochorením dieťaťa, pričom súd tu poukazuje i na obsah uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/5/2018-437 zo dňa 24.01.2018 (bod 17). Súdu doposiaľ neboli avizované žiadne nedostatky zo strany otca o syna, či už zo strany kolízneho opatrovníka, detského lekára alebo MŠ, ktorú mal. navštevuje. V danom prípade súd poukázal aj na obsah správy MŠ K. zo dňa 18.10.2018, v ktorej sa uvádza, že dieťa do MŠ prichádza v čase, keď ho má v starostlivosti matka v jej sprievode, v čase keď ho má v starostlivosti otec v sprievode otca, obidvaja rodičia dieťa do škôlky privádzajú v rovnakom čase, a aj ho zo škôlky vyberajú, pričom nepostrehli počas jeho návštevy MŠ žiadne známky zmeneného správania dieťaťa. Poukazujúc na obsah správ kolízneho opatrovníka, ako i obsah uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/5/2018-437 zo dňa 24.01.2018 (bod 23, 24) súd nepovažoval zmenu miesta bydliska otca dieťaťa za taký dôvod, ktorý by odôvodňoval zmenu vyššie uvedeného nariadeného neodkladného opatrenia nariadením neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky. Súd zdôraznil, že v danom prípade nemal za osvedčené žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu bezodkladnej úpravy pomerov v zmysle návrhu matky dieťaťa, a preto návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Súd však dospel k záveru, že v danom prípade je dôvodné, poukazujúc pritom na pracovnú dobu matky dieťaťa v jej novom zamestnaní, nové bydlisko otca dieťaťa, ako i na záujem mal. dieťaťa, nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa mení uznesenie Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/211/2017-149 zo dňa 05.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/5/2018-437 zo dňa 24.01.2018 v časti času a miesta preberania a odovzdávania maloletého dieťaťa. Súd uviedol, že v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemôže vykonať dokazovanie v takom rozsahu, ako je tomu v konaní vo veci samej.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka dieťaťa, ktorá navrhla napadnuté uznesenie zmeniť tak, že odvolací súd zruší uznesenie Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/211/2017-149 zo dňa 05.12.2017 v znení uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/5/2018-437 zo dňa 24.01.2018 a nariadi neodkladné opatrenie, ktorým uloží otcovi odovzdať maloletého do jej osobnej starostlivosti a súčasne mu uloží platiť výživné v nevyhnutnej miere v sume 150 eur mesačne vždy do 15.-teho dňa v mesiaci do jej rúk, počnúc dňom vykonateľnosti rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie považovala za arbitrárne, necitlivé, neodrážajúce a nereagujúce na novo vzniknutú rodinnú situáciu, navyše podporujúcu otca v jeho protiprávnom konaní, pričom toto rozhodnutie poškodzuje najlepší záujem maloletého a vážnym spôsobom ohrozuje jeho ďalší duševný vývin. Mala za to, že súd nepostupoval správne, keď jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotil ako nedôvodný. Nariadenia neodkladného opatrenia sa dožadovala z dôvodu, že otec dieťaťa jednostranným rozhodnutím zmenil miesto bydliska maloletého, pričom ju o tejto skutočnosti neinformoval a rovnako tak neinformoval kolízneho opatrovníka a konajúci súd. Namietla, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s ňou tvrdým (aj preukázaným) konaním otca, ktorý počas obdobia prebiehajúcej striedavej osobnej starostlivosti svojvoľným konaním zmenil miesto svojho bydliska, čím konal v rozpore s ust. § 35 Zákona o rodine. Poukázala na to, že otec nemal

žiaden ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý by bol nútený odsťahovať sa z bytu v jeho výlučnom vlastníctve v K., kde má aj naďalej vedený svoj trvalý pobyt. Manželka otca je aktuálne na rodičovskej dovolenke, takže otec nebol nútený sa ani prispôbovať prípadným pracovným aktivitám jeho manželky. Uviedla, že odvolací súd pri rozhodovaní o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov mal preukázané jednak bytové pomery oboch rodičov, a jednak to, že maloletý bol na tieto pomery aj zvyknutý a predovšetkým to, že obaja rodičia žili v K.. Na rozdiel od tohto stavu aktuálne súd prvej inštancie nemal preverené bytové podmienky maloletého v novej domácnosti otca a nemal preverené ani to, či maloletý je komfortný so zmenou. Jediné, čo mal súd prvej inštancie za preukázané v čase rozhodnutia, bolo to, že k zásadnej zmene pomerov došlo, že k tejto situácii došlo bez dohody rodičov a že pre dieťa ide o novú situáciu. Poukázala na to, že keď syn ochorel a bolo potrebné zabezpečiť mu osobnú starostlivosť v čase choroby v deň, keď s ním otec mal údajne pripravený program, tento odrazu nemohol osobne zabezpečiť starostlivosť o dieťa, pretože bol v práci. Poukázala tiež na to, že v čase, keď má otec zabezpečovať osobnú starostlivosť o dieťa, toto do škôlky vodia a zo škôlky vyzdvihujú starí rodičia zo strany otca, a to v odlišných časoch, ako ho do škôlky vodia ona. Taktiež sa stalo, že maloletý v škôlke nebol, o čom ona vôbec nevedela a nemala ani informáciu, kde sa nachádza a z akého dôvodu. Uviedla, že na strane otca (a tým aj na strane maloletého) sa pomery zmenili zásadne a je nevyhnutné na túto zmenu pomerov zo strany konajúceho súdu promptne reagovať sledujúc v prvom rade najlepší záujem maloletého dieťaťa. Bola toho názoru, že súd prvej inštancie musel mať na základe ňou predložených listinných dôkazov minimálne pochybnosť o stabilite prostredia maloletého, v ktorom sa aktuálne na základe svojvoľného konania otca nachádza. Ďalej poukázala na nečinnosť súdu prvej inštancie v konaní vo veci samej, keď tento od rozhodnutia odvolacieho súdu (24.01.2018) neurobil vo veci jediný úkon. Vyjadrila pochybnosť aj nad správnosťou procesného postupu súdu, ktorý o jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol tak, že ho zamietol, no na druhej strane nariadil v zásade nové neodkladné opatrenie, ktorým zmenil pôvodne nariadené neodkladné opatrenie v časti času a miesta preberania a odovzdávania maloletého dieťaťa.

4. K odvolaniu matky dieťaťa sa písomne vyjadril otec maloletého, ktorý navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Uviedol, že chcel začať nový súkromný život s novou rodinou v lepšom prostredí krajského mesta s vybudovanou infraštruktúrou, pričom lokalita súčasného bydliska je veľmi priaznivá, nakoľko bytový komplex M. v Y. je prispôbený potrebám dieťaťa, komplex disponuje viacerými preliezkami a trampolínami na detských ihriskách, kde sa maloletý rád hráva. Dieťa má v novom bydlisku vytvorené ideálne podmienky, samostatnú izbu s posteľou a detským nábytkom, a teda zmena bydliska nemá žiadny negatívny vplyv na dieťa. Naopak, z aktuálnej správy ÚPSVaR Y. je zrejmé, že byt je zariadený vkusne a maloletý sa teší zo svojej izby. Maloletý spolu s ním naďalej udržiava kontakty s osobami, s ktorými sa maloletý poznal v mieste pôvodného bydliska, ktoré navštevujú spoločne s otcom raz za týždeň. Nebolo mu zrejmé, prečo matka dieťaťa uvádza porušenie ust. § 35 Zákona o rodine z jeho strany, nakoľko on jej žiadnym spôsobom nebráni v styku s maloletým, nevysťahoval maloletého do cudziny a nenastala žiadna iná okolnosť ohľadom podstatných vecí súvisiacich s výkonom rodičovských práv. Zabezpečuje dopravu maloletého osobným motorovým vozidlom medzi Y. a K., čo predstavuje vzdialenosť do 35km a časový presun predstavuje maximálne 30 minút. Zdôraznil, že súčasná úprava styku rodičov s dieťaťom predstavuje najlepšie záujmy maloletého, nakoľko tento inú úpravu ani nepozná, je na ňu zvyknutý, pričom narozdiel od predošlej úpravy sa maloletý úprimne teší k matke rovnako, ako k nemu a k jeho rodičom. K tvrdeniam matky dieťaťa ohľadom absencií dieťaťa v MŠ uviedol, že sa snaží, aby si maloletý budoval vzťah aj so starými rodičmi, preto ho v nepárnom týždni, spravidla každý pondelok a piatok od 07:20 do 16:00 ponecháva v starostlivosti starých rodičov. K tvrdeniam matky o časovej náročnosti jeho práce uviedol, že od decembra 2017 neudelil súhlas zamestnávateľovi s vykonávaním práce nadčas a s nariadením služobných pohotovostí s poukazom na starostlivosť o maloletého.

5. K odvolaniu matky dieťaťa sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany, ktorý navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť, nakoľko bolo vydané dôvodne, v záujme maloletého a je potrebné ho považovať za zákonné. Poukázal predovšetkým na to, že tvrdenia matky, že maloletý sa v čase osobnej starostlivosti otca ani nenachádza v jeho domácnosti, otec sa o neho riadne osobne nestará, pretože väčšinou sa starajú starí rodičia zo strany otca, do škôlky maloletého nevedí takmer nikdy otec, neboli v konaní dostatočnom rozsahu preukázané. K zmene miesta bydliska otca dieťaťa uviedol, že ani túto skutočnosť nie je možné samo o sebe považovať za relevantný dôvod na zrušenie odovzdania maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to aj v prípade, ak otec vopred matku neinformoval o zmene jeho bydliska.

6. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava, ktorý navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť. Dočasne upravený právny stav styku rodičov s maloletým dieťaťom považoval na základe vykonaných dôkazov za zákonný a v záujme maloletého dieťaťa. Doposiaľ nebolo rozhodnuté vo veci samej, v ktorom konaní bude vykonané rozsiahle dokazovanie, avšak v súčasnom štádiu konania nie je v záujme maloletého meniť čas a odovzdávanie maloletého dieťaťa, nakoľko v priebehu roka pri výkone starostlivosti o maloletého došlo k viacerým závažným opakovaným zmenám, pričom je v záujme maloletého vytvoriť mu stabilizované prostredie.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - matka dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky dieťaťa nie je dôvodné.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 13P/171/2018 je návrh matky dieťaťa na zrušenie uznesenia Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/211/2017-149 zo dňa 05.12.2017, v znení uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/5/2018-437 zo dňa 24.01.2018 a súčasne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bolo otcovi dieťaťa uložené odovzdať maloletého V. do osobnej starostlivosti matky a súčasne by mu bolo uložené platiť maloletému výživné v nevyhnutnej miere v sume 150 eur mesačne. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uznesenie Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/211/2017-149 zo dňa 05.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/5/2018-437 zo dňa 24.01.2018 v časti času a miesta preberania a odovzdávania maloletého dieťaťa zmenil tak, že otec bude vykonávať starostlivosť o maloletého každý páry týždeň od pondelka 16:30 hod. do stredy 16:30 hod. a od piatku 16:30 hod. do nasledujúceho pondelka nepárneho týždňa do 16:30 hod. a každý nepárny týždeň od stredy 16:30 hod. do piatku 16:30 hod., a matka bude vykonávať starostlivosť o maloletého každý nepárny týždeň od pondelka 16:30 hod. do stredy 16:30 hod. a od piatku 16:30 hod. do nasledujúceho pondelka párneho týždňa do 16:30 hod. a každý páry týždeň od stredy 16:30 hod. do piatku 16:30 hod., s tým, že rodič preberajúci starostlivosť si maloletého prevezme v určenom čase pred vchodom do MŠ, ktorú maloletý navštevuje, od odovzdávajúceho rodiča a odovzdávajúci rodič je povinný maloletého na odovzdanie druhému rodičovi riadne pripraviť a v určenom čase mu maloletého odovzdať.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

10. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia (§ 360 a nasl. CMP) vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo), ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, musí byť však osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Neodkladné opatrenie z dôvodu potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi nariaďuje súd aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, keď je potrebné na čas (spravidla do rozhodnutia vo veci samej) upraviť starostlivosť o maloleté dieťa, vyživovaciu povinnosť, prípadne styk rodiča s dieťaťom.

11. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie za účelom skutočného stavu veci, výsledky dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinstančného súdu vo veci, ktorý vec i správne práve posúdil a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozhodnutia. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty

nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštanície sa potom žiada dodať už len nasledovné:

12. Pokiaľ ide o inštitút neodkladných opatrení, je potrebné uviesť, že ich možno nariadiť aj pred začatím konania vo veci samej a sú prípustné aj počas konania vo veci. Neodkladné opatrenia neprejudikujú práva účastníkov ani tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe dočasnej úpravy. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v konaní starostlivosti o maloleté deti je potrebné uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, a to do doby, keď o výchove dieťaťa, ktoré je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

13. Odvolací súd v predmetnej veci poukazuje na čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. Pri rozhodovaní o úprave styku, resp. o zverení maloletého dieťaťa by súd preto nemal ignorovať ani záujmy dieťaťa, ale ani opodstatnené pracovné, či iné povinnosti rodičov. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštanície, že v súčasnosti niet dôvodu na zmenu dočasnej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému V. vykonanej uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.01.2018, č.k. 11CoP/5/2018-437, ktorým bol maloletý predbežne odovzdaný do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Odvolací súd opätovne poukazuje na to, že pozícia oboch rodičov vo vzťahu k opatere maloletého je približne rovnaká, pričom na zistenie, ktorý z nich má lepšie predpoklady pre starostlivosť o maloletého, resp. zverenie, ktorému z rodičov bude v najlepšom záujme dieťaťa, vyžaduje sa vykonanie dokazovania, ktoré presahuje rámec konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Keďže výsledky vykonaného dokazovania v súčasnosti neumožňujú vyslovenie jednoznačného záveru o tom, ktorý z rodičov má lepšie predpoklady pre starostlivosť o maloletého, je i naďalej dôvodným považovať za najvhodnejšiu striedavú osobnú starostlivosť, ktorá maloletému zabezpečí rovnaký prístup k obojmu rodičom.

14. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že otec sa presťahoval z K. do Y., a to s prihliadnutím na vzdialenosť oboch miest a časovú náročnosť presunu, ktorá podľa názoru odvolacieho súdu podstatnejším spôsobom nezaťažuje maloletého, ktorého otec po ceste do práce zavezie do predškolského zariadenia v K.. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštanície považoval súčasné bytové pomery otca za vyhovujúce, keď maloletý má u otca vlastnú zariadenú izbu, pričom je zabezpečené i stretávanie s osobami, s ktorými sa stretával počas bývania otca v K.. Možno síce otcovi vytknúť, že o zmene svojho bydliska neinformoval matku s prihliadnutím na to, že táto má nepochybne právo vedieť, kde sa maloletý počas pobytu u otca zdržuje, uvedené však nemá vplyv na posúdenie vhodnosti dočasnej úpravy pomerov vykonanej ostatným rozhodnutím odvolacieho súdu. Z obsahu spisu mal súd za preukázané, že otec dieťaťa je schopný zabezpečovať starostlivosť o dieťa, pokiaľ sa toto v jeho starostlivosti nachádza, pričom nemožno negatívne hodnotiť, že pri výkone tejto starostlivosti mu osobne pomáhajú jeho rodičia, nakoľko je potrebné upevňovať vzťah maloletého i k starým rodičom, prípadne jeho manželka, ktorú maloletý pozná. Rovnako nie je podstatným, pokiaľ starí rodičia maloletého privedú, resp. odvedú z MŠ, prípadne maloletý niekedy stráví čas namiesto pobytu v MŠ u nich.

15. S prihliadnutím na zmenu bydliska otca považoval odvolací súd za dôvodnú zmenu uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.01.2018, č.k. 11CoP/5/2018-437 v časti času a miesta preberania a odovzdávania maloletého, pričom výhrady zo strany matky považoval za nedôvodné.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštanície podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

17. Odvolací súd apeluje na rodičov, aby sa snažili správať voči sebe kultívovane v záujme spoločného dieťaťa, čo je základným predpokladom zdravej výchovy maloletého dieťaťa, pričom i dieťa takto získava vzor pre riešenie konfliktných situácií v budúcnosti. Každý rodič má právo počas času, kedy má maloleté dieťa vo svojej starostlivosti, na toto dieťa výchovne pôsobiť, ale musí si byť vedomý aj následkov svojho výchovného pôsobenia. Konkrétne úprava rodičovských práv a povinností k maloletému v budúcnosti bude výsledkom dokazovania v konaní vo veci samej.

18. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).